

La reforma litúrgica del Vaticà II

Aquesta imatge parla

La reforma litúrgica del Vaticà II va tenir molt ressò i acceptació a Catalunya per diversos motius. Per això, el passat 8 de gener quatre institucions catalanes varen promoure una conferència de Mons. Pere Tena sobre «El jubileu de la *Sacrosanctum Concilium*», la constitució sobre la litúrgia que marcà l'inici d'aquesta reforma. Les quatre institucions que varen promoure l'acte foren la Facultat de Teologia de Catalunya, l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona, el Centre de Pastoral Litúrgica i la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Conferència Episcopal Tarraconense. D'esquerra a dreta de la foto: Jaume Fontbona, Mons. Vives, cardenal Martínez Sistach, Mons. Tena i Jaume Planella.

EDITORIAL

La civilització es construeix en l'amor

Amb la Declaració del Mil·lenni, la comunitat internacional es va comprometre fermament a engegar les polítiques necessàries perquè, l'any 2015, hi hagués més persones que poguessin viure i desenvolupar-se amb dignitat. L'esforç realitzat per arribar als objectius proposats ha contribuït a la reducció de la fam, a la millora de l'accés a la salut, a l'educació, al treball i a la participació política.

Avui dia, les notes que caracteritzen la nostra societat globalitzada són l'individualisme i la soledat. Necessitem edificar una civilització fonamentada en l'amor, que permetrà que el nostre món camini cap a la seguretat, la pau i la justícia.

La vida de l'Església ens descobreix que reconèixer l'altre com a germà exigeix un canvi del propi cor, un canvi en què hem de treballar cadascú que només és possible quan es rep com a regal, quan s'experimenta com a do. Aquest do ens l'ofereix l'Església en el mateix Jesu-

crist, que canvia el nostre cor i, en Ell, ens fa germans. Mans Unides realitza la seva tasca a l'Església, demanant a Déu que ens ajudi en aquest canvi.

Aquest 2014 treballarem intensament per donar a conèixer a la nostra societat esdeveniments concrets que ja succeeixen als països del Sud, que ens fan albirar que un món nou és possible. Seguirem de prop la celebració de l'Any Internacional de l'Agricultura Familiar, que té un paper clau en el desenvolupament sostenible; analitzarem a fons les oportunitats de les noves tecnologies, que permeten el diàleg entre cultures i religions; i atindrem les qüestions de l'ocupació juvenil, un factor decisiu en l'edificació d'una societat amb perspectives de futur.

Al llarg d'aquesta campanya treballarem plegats per construir un Món Nou, projecte d'amor, projecte de germans, projecte comú.

Delegacions catalanes de Mans Unides

PARAULA I VIDA

Els religiosos en la ciutat secular

Celebrem aquest diumenge la festa litúrgica de la Presentació de Jesús al temple, i l'Església uneix aquesta celebració a la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Avui l'Església vol recordar els homes i les dones que lliuren radicalment la seva vida a Jesucrist consagrant-se plenament a ell i seguint-lo amb una vida casta, pobra i obedient.

Aquest dia tenim present i lloem el do de la vida consagrada, que és una vocació que el Senyor concedeix a uns cristians i cristianes que aporten uns fruits de santedat al poble de Déu. La seva consagració a Déu fa la seva vida molt fecunda.

Estudis sociològics recents posen en relleu que aquestes persones consagrades a Déu estan presents en multitud d'obres en el camp de la pobresa, de la marginació, de l'ensenyament i de l'atenció als ancians i als malalts. Estan també presents en el món de la cultura, del diàleg entre les ciències i la fe cristiana, del diàleg amb els no-creients i els allunyats. La nostra societat seria molt pobra sense la presència de les comunitats i de les seves obres i serveis.

L'Església actual està abocada a la nova evangelització perquè existeix per evangelitzar i avui aquesta tasca és molt necessària i urgent. Vosaltres, benvolguts germanes i germanes, tant dels monestirs com de les congregacions i obres de servei a la societat, seguint Jesús amb amor i radicalitat, us heu posat al servei de l'Església i esteu treballant intensament en la nova evangelització i col·laborant en l'aplicació del Pla Pastoral de l'arxidiòcesi.

Desitjo aprofitar la circumstància d'aquest dia dedicat a la consagració a Déu dels religiosos i les religioses per agrair-vos tot el que feu al servei de la diòcesi. Sóc testimoni de la valuosa col·laboració dels religiosos amb les obres que porten les seves congregacions i amb la seva participació en les parròquies i en altres institucions diocesanes. En aquest sentit, el mateix document conciliar que he citat —que és el que tracta dels bisbes i de la seva missió— afirma que «els membres dels instituts de vida consagrada, tant homes com dones, també formen part de la família diocesana d'una manera peculiar, i proporcionen una gran ajuda als bisbes i, amb l'augment de les necessitats apostòliques, poden i deuen proporcionar-la cada vegada més».

Per acabar, voldria dir el que considero més important: els religiosos i les religioses són testimonis de Déu i dels valors transcendents enmig de la nostra societat secularitzada; són signes vivents de Crist enmig de l'anomenada *ciutat secular*. És molt gran el seu servei a la societat amb les seves obres socials i culturals, però el seu servei més preciós és que són icones vivents del Déu que és amor.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Aquesta imatge parla

ENTREVISTA

BERNABÉ DALMAU

Nous cardenals

El proper 21 de febrer, el papa Francesc crearà els seus primers cardenals. El P. Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat i director de la revista *Documents d'Església*, que sempre ha mostrat interès per la marxa de la vida eclesial, especialment l'activitat dels darrers papes —dels quals ha traduït al català els principals documents—, valora aquest consistori.

Què en pensa?

Pau VI va voler que la institució del cardenat, molt qüestionada en l'opinió pública d'ençà del Concili Vaticà II, subsistís. El papa Francesc ha nomenat els seus primers cardenals, i crec que la institució ara és més forta que mai.

Per què?

Perquè en pocs anys hi ha hagut dos conclaves, precedits de les congregacions de cardenals, en les quals els electors formen un grup més reduït que el dels participants en un Sínode episcopal. En aquestes reunions han pogut parlar a fons i en pla d'igualtat sobre el present de l'Església i les urgències evangelitzadores. Sembla que el cardenal Bergoglio hi va tenir un gran paper, i en el fons la seva elecció és fruit d'aquest clima renovador.

En què es mostra?

El nou aire fresc que ha aportat el Papa conté quelcom més profund que els seus simples gestos exteriors, prou eloqüents. Per això es va afanyar a crear una comissió internacional de vuit cardenals assessors, que hauran fet tres reunions intensives abans de les jornades del proper consistori, que no serà només d'actes cerimonials sinó d'autèntiques sessions de treball. Entre altres coses, es preveu que surti la dinàmica del proper Sínode de l'octubre sobre la família, que tantes expectacions ha suscitat.

Oscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

La presentació de Jesús al Temple

Lluc conclou la narració del naixement de Jesús amb una narració del que, segons la Llei d'Israel, s'esdevingué a propòsit de Jesús en els dies vuitè i quarantè.

El dia vuitè és el dia de la circumcisió. Així Jesús és acollit formalment en la comunitat de les promeses que prové d'Abraham; ara pertany també jurídicament al poble d'Israel. Juntament amb la circumcisió, Lluc esmenta explícitament la imposició del nom preanunciat, Jesús —«Déu salva» (cf. 2,21)—, talment que a partir de la circumcisió la mirada queda projectada cap a l'acompliment de les esperances, que pertanyen a l'essència de l'aliança.

Del dia quarantè en formen part tres esdeveniments: la purificació de Maria, el rescat del fill primogènit Jesús mitjançant un sacrifici prescrit per la Llei i la presentació de Jesús al Temple.

Maria no té necessitat de ser purificada després del part de Jesús: aquest naixement duu la purificació del món. Però ella obeeix la Llei i serveix precisament així l'acompliment de les promeses. La família de Jesús, per la seva manera de fer en el Temple, és comptada entre els pobres d'Israel, i això ens fa entendre que precisament entre ells podia madurar l'acompliment de la promesa.

El segon esdeveniment és el rescat del primogènit, que és propietat incondicionada de Déu. El verb *paristânai*, aquí traduït per *presentar*, significa també *oferir* i transparenta l'element del sacrifici i el sacerdoci. En el Temple, lloc del trobament de Déu i el seu poble, s'hi fa l'ofertament públic de Jesús a Déu, el seu Pare.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

SER PADRES

¿Monolingüismo o bilingüismo?

Qué representa per al nen el bilingüisme, trilingüisme, etc.? Són les ventajases. Hoy día sabemos que el cerebro es como un músculo y cuantas más lenguas se hablen y mejor se conozcan sus estructuras y su léxico, más se ejercita y mayores beneficios se obtienen.

También es conocido que si el primer esquema lingüístico se ha establecido sólidamente, se favorece enormemente el aprendizaje ulterior de otras lenguas; es decir, que cuanto mejor conozca el niño la lengua materna, tanto más preparado estará para comprender una segunda o una tercera.

Tanto el bilingüismo como el monolingüismo tienen sus ventajas y sus costes. Por ejemplo, parece ser que las personas bilingües tienden a tener un vocabulario más reducido en cada uno de sus dos idiomas maternos que los monolingües y sufren más lapsus a la hora de hablar. Sin embargo, los niños que se crían con dos lenguas tienen más capacidad para seleccionar información relevante e ignorar la irrelevante.

Y no vale la excusa de que un hijo tarda en hablar porque en la familia se utilizan varios idiomas. No hay razón que lo justifique. Lo más probable es que se trate de una manifestación precoz de un retraso en el desarrollo de su lenguaje... El especialista tendrá la última palabra.

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*, Edicions 62, Barcelona)

HISTORIA DE LA CARIDAD

Libro sobre los cristianos de a pie

Juan María Laboa, nacido en San Sebastián, es sacerdote diocesano, doctor en historia y licenciado en filosofía y teología. Especialista en historia de la Iglesia, ha sido profesor en la Pontificia Universidad de Comillas de Madrid. Fundador y director de la revista *XX siglos de Historia de la Iglesia*, es autor de varias obras publicadas en Editorial San Pablo.

Siempre he pensado que una historia de los cristianos y de la Iglesia que no se centre en su capacidad de amarse entre sí y de amar a los demás seres humanos escamotea el núcleo experiencial, absolutamente esencial en la comunidad creyente y en la institución eclesial. Todavía hoy, esta historia queda por afrontar y desarrollar.

En estas páginas he pretendido poner el acento sobre el amor, la solidaridad, la preocupación afectuosa de los cristianos entre sí. «Mirad cómo se aman», señalaban con admiración los paganos, hablando de los primeros cristianos.

Este libro muestra cómo un torrente de ternura, amor y compasión recorre las arterias del cuerpo cristiano. La mayoría de los cristianos no fueron grandes santos ni grandes teólogos, pero amaron y aman a sus hijos, les enseñan qué representa Cristo en sus vidas y acompañan a sus vecinos ayudándoles en lo que pueden. Ellos son los protagonistas de estas páginas, las personas anónimas que aún hoy siguen trabajando por hacer una sociedad más compasiva y fraterna. Son ellos los que cumplen ese precepto que quiso Jesús para sus discípulos: «Por sus frutos los conoceréis.»

Juan María Laboa
(*Por sus frutos los conoceréis. Historia de la caridad en la Iglesia*, Ed. San Pablo)

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 3. ■ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [2Sa 15,13-14.30; 16,5-13a / SI 3 / Mc 5,1-20]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i màrtir (s. iv), invocat pel mal de coll; beat Esteve Bellesini, prev. agustinià.
- 4. ■ Dimarts** [2Sa 18,9-10.14b.24-25a / SI 85 / Mc 5,21-43]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità); sant Joan de Brito, prev., i beats Rodolf Acquaviva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, preveres, i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magin, prev., i companys, jesuïtes, mrs.
- 5. ■ Dimecres** [2Sa 24,2.9-17 / SI 31 / Mc 6,1-6]. Sant Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. iii), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.
- 6. ■ Dijous** [1Re 2,1-4.10-12 / SI: 1Cr 29,10.11-12 / Mc 6,7-13]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597).
- 7. ■ Divendres** [Sir 47,2-13 / SI 17 / Mc 6,14-29]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.
- 8. ■ Dissabte** [1Re 3,4-13 / SI 118 / Mc 6,30-34]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia 1486 - Somasca 1537), prev., fund. somascos; santa Elisenda, vg.
- 9. ■ † Diumenge vinent**, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 58,7-10 / SI 111 / 1Co 2,1-15 / Mt 5,13-16]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.

LA PRESENTACIÓ DE SENYOR

▮ Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,1-4)

Això diu el Senyor: «Jo envio el meu missatger perquè prepari el camí davant meu, i tot seguit el Senyor que vosaltres busqueu, l'àngel de l'aliança que desitgeu, entrarà al seu temple». Ja ve, diu el Senyor de l'univers. Qui resistirà el dia de la seva arribada? Qui es mantindrà dret quan ell aparegui? Perquè serà com el foc del fonedor i com el sabó de fer bugada: s'asseurà a fondre i a depurar la plata, purificarà els descendents de Leví, els refinarà com la plata i l'or. Des d'aleshores oferiran al Senyor una oblació digna, i les oblacions de Judà i de Jerusalem seran agradables al Senyor com ho eren abans, com en els temps antics.

▮ Salm responsorial (23)

R. *El Senyor és el rei de la glòria.*

Portals, alceu les llindes; / engrandiu-vos, portalades eter-
nes, / que ha d'entrar el rei de la glòria. R.

Qui és aquest rei de la glòria? / És el Senyor, valent i pode-
rós, / és el Senyor, victoriós en el combat. R.

Portals, alceu les llindes; / engrandiu-vos, portalades eter-
nes, / que ha d'entrar el rei de la glòria. R.

Qui és aquest rei de la glòria? / És el Senyor, Déu de l'uni-
vers, / és aquest el rei de la glòria. R.

▮ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 2,14-18)

Els fills d'una família són d'una mateixa sang. Per això Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, que tenia el domini de la mort, i així fer-nos lliures, ja que, sotmesos com estàvem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida.

Noteu que ell no ha vingut per ajudar els àngels, sinó els descendents d'Abraham. Per això calia que es fes en tot semblant als germans, i així pogués ser un gran sacerdot compassiu i acreditat davant Déu per expiar els pecats del poble. Perquè, després que ell mateix ha passat la prova del sofriment, pot confortar els altres que són provats.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 2,22-40)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer sigui consagrat al Senyor. També havien d'oferir en sacrifici «un parell de tórtres o dos colomins», com diu la Llei del Senyor.

Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós, que esperava l'hora en què Israel seria consolat, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guiat per l'Esperit Sant, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir en ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: «Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble.»

▮ Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,1-4)

Así dice el Señor: «Mirad, yo envío a mi mensajero, para que prepare el camino ante mí. De pronto entrará en el santuario el Señor a quien vosotros buscáis, el mensajero de la alianza que vosotros deseáis. Miradlo entrar —dice el Señor de los ejércitos—. ¿Quién podrá resistir el día de su venida?, ¿quién quedará en pie cuando aparezca? Será un fuego de fundidor, una lejía de lavadero: se sentará como un fundidor que refina la plata, como a plata y a oro refinará a los hijos de Leví, y presentarán al Señor la ofrenda como es debido. Entonces agrada al Señor la ofrenda de Judá y de Jerusalén, como en los días pasados, como en los años antiguos.»

▮ Salmo responsorial (23)

R. *El Señor, Dios de los ejércitos, es el Rey de la gloria.*

¡Portones!, alzad los dinteles / que se alcen las antiguas
compuertas: / va a entrar el Rey de la gloria. R.

¿Quién es ese Rey de la gloria? / El Señor, héroe valeroso;
el Señor, héroe de la guerra. R.

¡Portones!, alzad los dinteles / que se alcen las antiguas
compuertas: / va a entrar el Rey de la gloria. R.

¿Quién es ese Rey de la gloria? / El Señor, Dios de los ejér-
citos. / Él es el Rey de la gloria. R.

Presentació de Jesús al Temple.
Fresc del beat Fra Angèlic, Convent
de Sant Marc (Florència)

▮) Aquesta imatge parla

▮ Lectura de la carta a los Hebreos (He 2,14-18)

Los hijos de una familia son todos de la misma carne y sangre, y de nuestra carne y sangre participó también Jesús; así, muriendo, aniquiló al que tenía el poder de la muerte, es decir, al diablo, y liberó a todos los que por miedo a la muerte pasaban la vida entera como esclavos.

Notad que tiende una mano a los hijos de Abrahán, no a los ángeles. Por eso tenía que parecerse en todo a sus hermanos, para ser sumo sacerdote compasivo y fiel en lo que a Dios se refiere, y expiar así los pecados del pueblo. Como él ha pasado por la prueba del dolor, puede auxiliar a los que ahora pasan por ella.

▮ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 2,22-40)

Cuando llegó el tiempo de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén, para presentarlo al Señor, de acuerdo con lo escrito en la ley del Señor: «Todo primogénito varón será consagrado al Señor», y para entregar la oblación, como dice la ley del Señor: «un par de tórtolas o dos pichones.» Vivía entonces en Jerusalén un hombre llamado Simeón, hombre justo y piadoso, que aguardaba el consuelo de Israel; y el Espíritu Santo moraba en él. Había recibido un oráculo del Espíritu Santo: que no vería la muerte antes de ver al Mesías del Señor. Impulsado por el Espíritu, fue al templo. Cuando entraban con el niño Jesús sus padres para cumplir con él lo previsto por la ley, Simeón lo tomó en brazos y bendijo a Dios diciendo: «Ahora, Señor, según tu promesa, puedes dejar a tu siervo irse en paz. Porque mis ojos han visto a tu Salvador, a quien has presentado ante todos los pueblos: luz para alumbrar a las naciones y gloria de tu pueblo Israel.»

COMENTARI

Llum que il·lumina tots els pobles

Notem primer l'escrúpol amb què Lluç descriu el compliment de la llei de purificació de les mares, prescrita amb detall en *Levític 12,1-8*. Però també, sense dir-ho explícitament, la llei del rescat dels primogènits d'*Èxode 13,2.12.13.15*. Ho insinua *Lluc 2,39*.

Cal prendre nota de la reiterada referència a la llei: «quan, segons la llei de Moisès»; «tal com està escrit en la llei del Senyor»; «havien d'oferir en sacrifici, tal com ho diu la llei del Senyor».

Aquest escrúpol de Lluç es troba arreu en el seu evangeli. Potser, precisament, pel fet de ser un evangeli clarament hel·lenístic.

El guiatge de l'Esperit és un tema que Lluç porta al cor. La descripció de Simeó és un exemple d'aquest tret: «tenia en ell l'Esperit Sant»; «en una revelació l'Esperit li havia promès»; «anà al temple, guiat per l'Esperit». El protagonisme de l'Esperit és un tret ben característic de l'obra llucana. Ho tenim especialment subratllat en l'evangeli de la infantesa i en el llibre dels *Fets dels apòstols*, on l'Esperit marca els passos més importants de l'acció apostòlica: Pentecosta (*Ac 2,1-4*); vinguda de l'Esperit sobre els pagans (*Ac 44-48*); l'assemblea de Jerusalem (*15,28*); el pas a Macedònia (*16,6-9*).

Simeó, en la seva acció de gràcies, recull un missatge que es formula amb un mot que vol dir ensems salvació i salvador (*to sôtêrion*). Simeó

ha vist el salvador que és també salvació, alliberament, plenitud. El mot està manllevat d'un text d'Isaïes que només cita Lluç: «Tothom veurà la salvació de Déu» (*Is 40,6* citat a *Lluc 3,6*). En el càntic de Simeó apareix així per primera vegada en l'*Evangeli de Lluç* l'abast universal de la salvació.

Aquest mateix mot (*to sôtêrion*) és reprès simptomàticament per tercera i última vegada en el cos llucà al final del llibre dels *Fets*, quan Pau diu: «Aquesta salvació de Déu ha estat enviada a les nacions i ells sí que l'escoltaran» (*Ac 28,28*). És el que Simeó ha anomenat «la llum que il·lumina les nacions». Així enllaça clarament amb la festa de la candelera.

Oriol Tuñí, SJ

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Jornades d'Ètica i Món Contemporani. «La doctrina social de l'Església i el Papa Francesc. Ser cristians i ciutadans en temps de crisi», dies 10 i 11 feb., a la Facultat de Teologia de Catalunya, organitzades per la FTC i el Seminari de Doctrina i Acció Social de l'Església (SEDA-SE). Informació i inscripcions: Secretaria FTC, t. 934 534 925 - congressos@teologia-catalunya.cat - [web.www.teologia-catalunya.cat](http://www.teologia-catalunya.cat)

Festivitat de la Mare de Déu de Lourdes. Dia 6 feb. (19 h), conferència del bisbe auxiliar Sebastià Taltavull sobre «Lourdes, la joia de la conversió», al c/ Consell de Cent 224-228. A continuació se celebrarà una Eucaristia pels difunts. Dia 10 (20.30 h), vetlla de pregària. Dia 11 (19 h), missa solemne a la catedral, presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach i processó de torxes. Dia 18 festa de Sta. Bernadette als locals de l'Hospitalitat.

Equips de la Mare de Déu dels sectors de Barcelona. Aprenuem a pregar amb els ensenyaments del P. Henri Caffarel. Propera troba-

JESÚS EN FAMÍLIA

L'amor tal com l'entenien Jesús

El Déu mostrat per Jesús potser no es veu, però és fàcil de detectar. Jesús va resumir la vivència de Déu en aquesta exhortació: «Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat». Una família obre les portes a aquest Déu si sap estimar com Jesús. O ho intenta!

De res ens servirà pregar al cotxe o fer catequesi familiar si oblidem l'essencial: estimar la parella i els fills a la manera de Jesús... i demostrar-ho. Eulàlia Ventura, mare de dos fills, diu que «per viure Jesús en família, és molt important que els fills captin que són un regal. Que són una ocasió perquè nosaltres puguem estimar. A mi, qui m'ha ensenyat a estimar? Els fills. Són un regal del Cel perquè jo creixi en l'amor».

Si els fills són un regal del Cel, no és just correspondre'ls amb aquell tipus d'amor que descriu sant Pau a la primera carta als Corintis? «El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és altiu ni orgullós; no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de la mentida, sinó que troba el goig en la veritat; tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta.»

Sandra Buxaderas

(Extret del llibre *Com viure Jesús en família*, Ed. Pòrtic)

da dimecres 5 de febrer (17.30 h), a la Pquia. Mare de Déu del Carme (c/ Bisbe Laguarda, 1C, accés lateral). Informació: Secretariat EMD, t. 934 675 551. Participació oberta a les persones que vulguin pregar comunitàriament.

Institut Emmanuel Mounier. Lectura i reflexió comunitària sobre la Comunitat Personalista segons Emmanuel Mounier, a càrrec d'Oscar Sorribes. Dies 6, 13 i 20 de febrer (19 h). Lloc: Cristianisme i Justícia (c/ Roger de Llúria, 13). Informació: 645 824 470.

Encontre matrimonial. Moviment dirigit a parelles, sacerdots i religio-

ses que vulguin millorar la seva relació matrimonial o amb la comunitat, celebrarà un cap de setmana els dies 21, 22 i 23 feb., a la Casa d'Exercicis «St. Ignasi» dels Jesuïtes de Sarrià (c/ Carrasco i Formiguera, 32). Informació i inscripcions: t. 932 188 876 i 936 500 721.

CONCURS

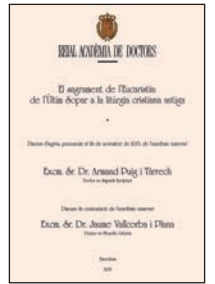
Càritas convoca un concurs de curts documentals sobre pobresa i exclusió social adreçat a joves creadors audiovisuals. El termini de presentació dels films és el proper 27 de febrer. Informació sobre els premis i les bases a www.cari-

tasbcn.org. Col·laboren Arrels Fundació i Cristianisme i Justícia.

LLIBRES

Una gran lliçó sobre l'eucaristia.

El Dr. Armand Puig i Tàrrach fou admès com a acadèmic numerari de la Reial Acadèmia de Doctors (RAD)

en una sessió acadèmica celebrada a l'Aula Magna del Seminari Conciliar, el dia 26 de novembre, presidida pel cardenal de Barcelona i el president de la RAD. Aquesta prestigiosa institució ha editat el discurs d'ingrés del Dr. Puig Tàrrach, que fou una gran lliçó sobre el tema «El sagrament de l'Eucaristia: de l'Últim Sopar a la litúrgia cristiana antiga». Un llibre de 170 pàgines, editat per la RAD.

Paradigmes, figures i símbols,

de Joan Martínez Porcell (editor).

Editat per la Facultat de Filosofia de Catalunya, inclou diversos estudis de professors de la Facultat: Carles Llinàs, Joan Albert Vicens, Joan Carles Elvira, Armando Pego, Ignasi Roviró i el mateix editor. Llibre de 204 pàgines, a la col·lecció «Filosofia i cultura» d'aquesta Facultat.

PALABRA Y VIDA

Los religiosos en la ciudad secular

Celebramos este domingo la fiesta litúrgica de la Presentación de Jesús en el templo, y la Iglesia une esta celebración a la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Hoy la Iglesia quiere recordar a los hombres y las mujeres que entregan radicalmente su vida a Jesucristo consagrándose plenamente a él y siguiéndolo con una vida casta, pobre y obediente.

En este día tenemos presente y alabamos el don de la vida consagrada, que es una vocación que el Señor concede a unos cristianos y cristianas que aportan unos frutos de santidad al pueblo de Dios. Su consagración a Dios hace su vida muy fecunda.

Estudios sociológicos recientes ponen de relieve que estas personas consagradas a Dios están presentes en multitud de obras en el campo de la pobreza, de la marginación, de la enseñanza y de la atención a los ancianos y los enfermos. Están también presentes en el mundo de la cultura, del diálogo entre las ciencias

y la fe cristiana, del diálogo con los no creyentes y los alejados. Nuestra sociedad sería muy pobre sin la presencia de las comunidades y de sus obras y servicios.

La Iglesia actual está comprometida en la nueva evangelización porque existe para evangelizar y hoy esta tarea es muy necesaria y urgente. Vosotros, queridos hermanas y hermanos, tanto de los monasterios como de las congregaciones y obras de servicio a la sociedad, siguiendo a Jesús con amor y radicalidad, os habéis puesto al servicio de la Iglesia y estáis trabajando intensamente en la nueva evangelización y colaborando en la aplicación del Plan Pastoral de la archidiócesis.

Deseo aprovechar la circunstancia de este día dedicado a la consagración a Dios de los religiosos y las religiosas para agradecerles todo lo que hacéis al servicio de la diócesis. Soy testigo de la valiosa colaboración de los religiosos con las obras que dirigen sus congregaciones y con su participación en las parroquias

y en otras instituciones diocesanas. En este sentido, el mismo documento conciliar que he citado —que es el que trata de los obispos y de su misión— afirma que «los miembros de los institutos de vida consagrada, tanto hombres como mujeres, también forman parte de la familia diocesana de una manera peculiar, y proporcionan una gran ayuda a los obispos y, con el aumento de las necesidades apostólicas, pueden y deben proporcionarla cada vez más».

Para terminar, quisiera decir lo que considero más importante: los religiosos y las religiosas son testigos de Dios y de los valores trascendentes en medio de nuestra sociedad secularizada; son signos vivientes de Cristo en medio de la llamada ciudad secular. Es muy grande su servicio a la sociedad con sus obras sociales y culturales, pero su servicio más precioso es que son iconos vivientes del Dios que es amor.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia